

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Municipiului București
Serviciul soluționare contestații

Str. Dimitrie Gerota nr. 13
sector 2, București
Tel : +021 305 70 86
Fax : +021 305 70 86
e-mail : mail@mfinante.ro

DECIZIA nr. 211 din 13.07.2009
privind soluționarea contestației formulate de
X,
înregistrată la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice sector x cu adresa nr. x, înregistrată la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, cu privire la contestația formulată de domnul X, cu domiciliul în București, str. x, sector x.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sector x sub nr. x, îl constituie Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, prin care s-a stabilit o taxă pe poluare pentru autovehicule în suma de x lei.

Constatănd că, în speță, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul X.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Contribuabilul X a formulat contestație împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x prin care s-a calculat o taxă pe poluare în sumă de x lei în vederea înmatriculării în România a autoturismului marca x, nr. de identificare x an fabricație 1998, serie carte auto x, data primei înmatriculări 30.10.1998.

În motivarea contestației contribuabilul X susține următoarele:

În speță în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constituive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile comune din legile interne raportate la art. 90 par. 1 din Tratatul de instituire a Comunității Europene care prevede că "*Nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare*".

Administrația Finanțelor Publice sector x în mod nelegal a aplicat dreptul intern, respectiv OUG nr. 50/2008 și nu a ținut cont de prevederile Tratatului de instituire a Comunității Europene care are aplicare directă în condițiile art. 148 din Constituția României.

Invoca nelegalitatea Deciziei ca urmare a aplicarii directe a reglementarii comunitare, care au prioritate fata de dreptul national, aceasta rezultand din doua argumente:

- Constitutia Romaniei: De la ian 2007, Romania este stat membru al Uniunii Europene. Potrivit art. 148 din Constitutie, ca urmare a aderarii, *prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin. 2), iar Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2 (alin. 4).*

- prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana, statul nostru si-a asumat obligatia de a respecta dispozitiile din tratatele origine ale Comunitatii inainte de aderare.

Contestatarul invoca Jurisprudenta Curtii de Justitie Europene referitoare la aplicarea art. 25, 28 si art. 90 din din normele comunitare.

In concluzie, contestatrul sustine ca anumite instante din tara s-au pronuntat cu privire la taxa pe poluare si au constatat ca acesta este nelegala si discriminatorie si pe cale de consecinta a solicitat admiterea contestatiei si anularea deciziei nr. x.

II. Prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect taxa pe poluare in suma de x lei pentru autovehiculul marca x an fabricatie, 1998, in conditiile in care motivatiile contestatarului nu sunt de natura sa modifice cuantumul taxei, iar potrivit OUG nr. 50/2008 taxa pe poluare se datoreaza cu ocazia primei inmatriculari in Romania.

In fapt, prin cererea inregistrata la organul fiscal sub nr. x, domnul X a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, in vederea primei inmatriculari in Romania a unui autovehicul marca x L, Categorie auto: M1, norma poluare E2, nr. identificare x, an fabricatie 1998, serie carte auto x, data primei inmatriculari 30.10.1998.

Urmare solicitarii persoanei fizice in cauza, in temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, Administratia Finantelor Publice sector x a procedat, in baza datelor inscrise in cartea de identitate a autovehiculului, la calcularea si emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x pentru suma de x lei reprezentand taxa pe poluare, stabilita conform elementelor de taxare in vigoare la data solicitarii calcularii taxei.

Contribuabilul nu contesta modul de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule ci dispozitiile OUG nr. 50/2008 si nerspectarea prevederilor art. 148 din Constitutia Romaniei art. 25, 28 si art. 90 din Tratatul Uniunii Europene la care Romania a aderat in 2007.

In drept, O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Art. 4. - Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9”.

Se retine ca regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat in vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din OUG nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicata în Monitorul Oficial nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabileste, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinatia de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionata de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii Programelor si proiectelor pentru protectia mediului, reprezentand optiunea legiuitorului national urmare abrogarii art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, cata vreme legislatia fiscala prevede in mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei inmatriculari, rezulta ca aceasta este in mod legal datorata.

In ceea ce priveste prevederile comunitare invocate in sustinerea contestatiei, se retine ca art. 148 din Constitutia Romaniei instituie suprematia tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, fata de dispozitiile contrare din legile interne, “cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar in conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 “Legea cadru europeana este un act legislativ care **obliga orice stat membru destinat in ceea ce priveste rezultatul care trebuie obtinut, lasand in acelasi timp autoritatilor nationale competenta in ceea ce priveste alegerea formei si a mijloacelor**”.

Rezulta ca legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai in privinta rezultatului, autoritatile nationale avand competenta de a alege forma si mijloacele prin care se asigura obtinerea rezultatului.

Astfel, potrivit art. 90 primul paragraf din Tratatul Comunitatilor (Uniunii) Europene si potrivit art. III-170 - sectiunea VI -"Dispozitii fiscale" din Tratatul de instituire a Comunitatii Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005:

“Nici un stat membru, nu aplica, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natura, mai mari decat cele care se aplica, direct sau indirect, produselor nationale similare.”

Din jurisprudenta constanta a Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene a rezultat ca tratatul nu este incalcat prin instituirea unei taxe pe poluare in momentul primei inmatriculari a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intra in regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitarii prerogativelor suverane ale statelor membre.

De asemenea, din HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelat cu vechimea, rulajul mediu anual si starea generala standard si reprezinta reflectia in plan fiscal a principiului "**poluatorul plateste**", principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Afirmatiile contestatarului, precum ca, taxa pe poluarea reglementata prin Ordonanta de Urgenta a Guvernului este ilegala, si discriminatorie nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat OUG nr. 50/2008 a fost emisa in temeiul art. 115 alin 4 din Constitutia Romaniei si a fost adoptata: **„În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale si a considerat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.**

De asemenea cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin OUG nr. 50/2008 si la respectarea de catre aceasta a dispozitiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, Curtea Constitutională prin Decizia 802/2009 din 19/05/2009 (definitiva si general obligatorie) publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 428 din 23/06/2009 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 11 din aceeași ordonanță de urgență a statuat.

”I. Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, și anume pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, se reține că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în contextul în care Comisia Europeană deschisese procedura de infringement împotriva României în temeiul art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. Pentru a evita o eventuală procedură în fața Curții de Justiție a Comunității Europene, Guvernul a emis această ordonanță de urgență. În expunerea de motive, pentru a se justifica starea extraordinară, precum și urgența reglementării, se invocă necesitatea adoptării de măsuri pentru a se asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările comunitare cu caracter obligatoriu și din actul de aderare. În acest sens, Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională. În aceste condiții, se constată că ordonanța de urgență criticată respectă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 a fost adoptată în ședința de Guvern din 21 aprilie 2008, depusă spre dezbatere în procedură de urgență la Senat pe data de 24 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și a intrat în vigoare la 1 iulie 2008.

Prin urmare, sunt respectate exigențele art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia ordonanțele de urgență intră în vigoare numai după depunere spre dezbateră în procedură de urgență la camera competentă și după publicarea în Monitorul Oficial al României.

În final, Curtea mai reține că ordonanța de urgență nu este un act normativ inferior legii din punct de vedere al forței juridice. Aceasta se adoptă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, text care permite Guvernului să emită astfel de ordonanțe cu condiția respectării unor exigențe strict stabilite prin textul Constituției.

II. Cu privire la criticile de constituționalitate intrinseci a ordonanței de urgență, se rețin următoarele:

1. Obligația pozitivă a statului român de a asigura un cadru legislativ adecvat pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos este realizată tocmai prin prevederile ordonanței de urgență criticate; acest act normativ taxează, în funcție de anumite criterii, autovehiculele pentru poluarea pe care o produc. De altfel, sub aspect fiscal, o atare taxă este expresia la nivel legal a textului constituțional al art. 35.

2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 249 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, a reținut că este competentă să se pronunțe asupra proporționalității și echității impozitelor, taxelor sau oricăror alte contribuții fiscale. În consecință, raportat la cauza de față, Curtea reține că, deși principiul enunțat de autorul excepției - poluatorul plătește - nu este de rang constituțional, din punct de vedere al echității, o atare taxă trebuie plătită de către poluator, situație care se regăsește în ipoteza normelor legale criticate. De asemenea, se constată că, prin taxa pe poluare, legiuitorul nu a anticipat cantitativ poluarea pe care o realizează autovehiculul respectiv pentru ca în funcție de aceasta să regularizeze sau nu taxa, ci a stabilit o taxă calculată în funcție de gradul prestabilit de poluare al vehiculului. În cauza de față, nu suntem în fața unei taxe plătite anticipat, ci a uneia care este exigibilă la prima înmatriculare a autovehiculului. Astfel, nu se poate reține nicio încălcare a principiului constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție.

3. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Constituție, se constată că textul ordonanței de urgență criticate cuprinde suficiente prevederi care să asigure și să garanteze afectarea specială a sumelor de bani rezultate din plata taxei pe poluare. Astfel, art. 1 alin. (1) prevede că taxa pe poluare constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. Totodată, alineatul 2 al aceluiași articol prevede programele și proiectele pentru protecția mediului finanțate din plata taxei pe poluare. Mai departe, art. 5 alin. (4) prevede că taxa se plătește de către contribuabil într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu. Desigur, nerespectarea cu intenție de către funcționarii statului a prevederilor acestei ordonanțe de urgență sub aspectul afectării speciale a sumelor de bani încasate constituie infracțiune și se pedepsește potrivit art. 302¹ din Codul penal.

4. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 499 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, a stabilit, în esență, că taxa instituită inițial prin art. 1 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea

taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Prin urmare, Legea nr. 343/2006 are un obiect concret de reglementare, și anume instituirea unui venit la bugetul de stat sub forma unui impozit indirect, materia impozabilă constituind-o autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România, scopul declarat al acestei reglementări fiind acela de protecție a mediului.

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 nu cuprinde dispoziții de natură a duce la concluzia că instituie o nouă taxă, ci doar redefiniște taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă din prevederile art. 4 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008. Redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și, ulterior, a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme taxa fusese deja plătită, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus față de cuantumul datorat, nu și situația în care, prin noua reglementare, cuantumul taxei s-ar fi majorat.

De asemenea, nici faptul că veniturile realizate prin plata acestei taxe sunt afectate unui fond sau altul nu este un motiv de a se susține că legiuitorul a reglementat două taxe distincte din moment ce ambele reglementări normative vizează o taxă pe poluare. Astfel, natura juridică a taxei a rămas nealterată - taxă pe poluare -, ceea ce s-a modificat a fost doar modalitatea de calcul al acesteia, și anume cuantumul ei.

De altfel, cuantumul taxei a fost din nou modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2009, reducându-l cu o treime, fapt ce nu echivalează cu concluzia că ar fi vorba de reglementarea unei alte taxe.

De asemenea, se reține că textul contestat reprezintă o normă de procedură care dă posibilitatea contribuabilului ce a achitat o sumă mai mare în raport cu cea datorată să își recupereze suma plătită în plus, normă, care, de altfel, îi este și favorabilă.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată”.

Referitor la invocarea de către contestatar a unor soluții pronunțate de instanțele din țară cu privire la taxa pe poluare se reține că acestea nu constituie de izvor de drept, motiv pentru care nu poate fi reținută în soluționarea cauzei favorabilă a cauzei.

Mai mult, aceasta taxă pe poluare a fost stabilită ca urmare a solicitării contestatarului care prin cererea depusă la organul fiscal a solicitat să efectueze prima înmatriculare a unui autovehicul în România.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și că aceasta taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, conform caruia: **“Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie**

sa respecte vointa legiutorului asa cum este exprimata în lege.”, motiv pentru care contestatia domnului X va fi respinsa ca neintemeiata pentru suma de x lei, reprezentand taxa pe poluare stabilita prin Decizia x.

Pentru considerentele aratate si in temeiul O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, HG nr. 686/2008, Tratatul Comunitatii Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005, art. 13 si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 115 alin. (4) si art. 148 alin (2) din Constitutia Romaniei,

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul X impotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, prin care Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.